

Таким чином, проаналізувавши зміни у ВВП на душу населення, продуктивність праці, виробничу структуру економіки, структуру експорту, стан сектору НДДКР, інвестиційний клімат, нерівність доходів України та інші інституційні проблеми, і порівнявши показники з іншими розвиненими країнами, ми можемо дійти висновку, що Україна зараз знаходиться у пастці середніх доходів. Україна поки не спроможна перейти від потенціалу реалізації до потенціалу конструювання продуктів або послуг. Це є причиною зупинки України у процесі «надолуження» нею більш високих темпів економічного зростання розвинених країн та збільшення розриву у рівні доходу на душу населення з тією ж Польщею, що змогла перейти з категорії середнього доходу в когорту розвинених країн з часу після розпаду СРСР. Перебування України у пастці середнього доходу обумовлює нагальність подальших досліджень щодо визначення шляхів подолання пастки середнього доходу в Україні.

Список літератури:

1. Офіційний сайт The World Bank Data. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://data.worldbank.org/>.
2. Smith N. Why is Ukraine such an economic failure? [Електронний ресурс] / Noah Smith // Noahpinion. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: <https://noahpinion.substack.com/p/why-is-ukraine-such-an-economic-failure?s=r>.
3. Data [Електронний ресурс] // International Labour Organization – Режим доступу до ресурсу: <https://ilostat.ilo.org/data/>.
4. Ukraine [Електронний ресурс] // Observatory of Economic Complexity – Режим доступу до ресурсу: <https://oec.world/en/profile/country/ukr?compareExports0=comparisonOption1&depthSelector1=HS4Depth&tradeScaleSelector1=tradeScale0>.
5. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
6. Correlation (Billionaires' Wealth, Country's GDP) [Електронний ресурс] // Areppim – Режим доступу до ресурсу: https://stats.areppim.com/stats/stats_rich_18_worthxgdp.htm.
7. Gross Average Monthly Wages by Country and Year [Електронний ресурс] // United Nations Economic Commission for Europe – Режим доступу до ресурсу: https://w3.unece.org/PXWeb2015/pxweb/en/STAT/STAT__20-ME__3-MELF/60_en_MECCWagesY_r.px/.

Калініченко Д. І.

Національний університет «Києво-Могилянська академія»
студент МП-2, кафедра економічної теорії

ТЕОРІЯ ПРИЙНЯТТЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РІШЕНЬ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ

Фінансова поведінка людей пов'язана із фінансовими знаннями. Відповідно до цього фінансові знання мають два різні аспекти: об'єктивне знання та суб'єктивне знання. Об'єктивне знання – це здобуття фінансової інформації за допомогою ефективного обговорення з використанням набутих знань, час як суб'єктивне знання залежить від цього, що інвестори вважають, що вони знають. Другий вид, так як він представляє упереджено оцінену інтерпретацію першого, відповідає рівню самовпевненості інвесторів, який стає очевидним у процесі прийняття рішення. Метою даного дослідження є оцінка та аналіз факторів, які впливають на прийняття інвестиційних рішень,

На етапі під впливом розвитку суміжних наук відбувається масштабне зрушення наукової парадигми фінансів. Причин тому багато, і основні – це міжнародна інтеграція в науці та поява нових технологій та нестандартних підходів щодо традиційних наукових проблем. Чим більше наука розвивається, тим більше питань виникає. Проблеми сучасної теорії фінансів, як і теорій

інших галузях економіки, обумовлені двозначністю цілей: 1) визначити оптимальний вибір індивіда; 2) описати процес реального вибору. Класична теорія фінансів у повному обсязі справляється з першою метою, однак абсолютно безпорадна у досягненні другої. Подібні проблеми у економічній науці дозволяють припустити, що нова парадигма буде поєднувати в собі елементи неокласичної теорії та риси теорії поведінкових фінансів. Прихильники теорії поведінкових фінансів стверджують, що психологія проникає у всі три компоненти традиційної парадигми: раціональна поведінка, модель CAPM та ефективний ринок. Альтернативою кількісним теоріям ціноутворення на фінансові активи та методами оптимізації є так звані «поведінкові фінанси» – сучасний напрям, який критикує результати кількісних методів.

Прийняття ризику – це важливий аспект фінансової поведінки людей і було доведено, що цей рівень залежить від багатьох факторів - таких як вік, освіта, дохід, багатство і навіть характер. Наприклад, багатьма дослідниками отримано результат, що інвестори, які приділяють надто велику увагу почуттям, мають знижену терпимість до ризикової поведінки, тоді як інвестори, що приділяють увагу мисленню, мають більш високий рівень терпимості до ризикової поведінки. Крім того, гендерні відмінності впливають на рівень впевненості у процесі ухвалення рішення, яке пов'язане з ризиком. Дослідження показують, що жінки-інвестори частіше стикаються з небезпекою неефективної фінансової поведінки через меншу поінформованість і впевненість в інвестуванні, ніж чоловіки. Але водночас, за допомогою тестування ефекту посередництва було виявлено, що вищий рівень об'єктивного знання посилює суб'єктивне знання і також підвищує рівень прийняття ризику. Іншими словами, суб'єктивне знання, яке відображає впевненість у собі в процес обробки інформації, може бути найважливішим фактором прийняття ризику інвестором. Ці результати не узгоджуються з теорією, представленою Шифріним, тому що він надає особливого значення необхідності бути обережними, оцінюючи власні можливості у процесі прийняття рішень. Ми схильні до того, що обидва погляди вірні, і ступінь впевненості у собі має залежати від масштабу потенційного прибутку та втрат, а також від важливості поставленої в даний момент цілі. Відповідно до ідеї про високий рівень кореляції між об'єктивним знанням, суб'єктивним знанням та прийняттям ризику інвестора варто додати, що суб'єктивне сприйняття об'єктивної інформації також має значення. З однією сторони, люди можуть мати однаковий доступ до правильних об'єктивних фінансових знань. З іншого боку, їхнє відчуття цієї інформації може досить істотно відрізнятись. Тому результати управління в однакових умовах будуть різними. Розуміння ризику, ставлення до ризику та фінансові рішення інвесторів часто не збігаються. Концепція системи фінансових знань індивіда залежить від того, як інформація представлена. Багато експериментів демонструють, що найвагоміші фактори ризику пов'язані з перспективою дуже великих втрат вкладених грошей, відчуттям втрати контролю над потоком інвестицій та ймовірністю того, що куплені активи не зростуть у ціні, таким чином, запланований прибуток не буде отримано. Внаслідок важливості способу надання інформації учасникам фінансових відносин та впливу його на прийняті інвесторами рішення можливе створення адекватної системи управління інвестиціями, яка враховуватиме сприйняття ризику людиною. Наприклад, за допомогою фінансових радників та оптимізаційних моделей застосування такої системи може бути більш ефективною порівняно з традиційними.

Фінансовий ринок є частиною економіки країни, яка обслуговує трансфер усіх економічних благ. Він забезпечує взаєморозрахунки між продавцями та покупцями у рамках виробничого процесу. Його складовими частинами є грошова маса та капітал. Фондовий ринок також є частиною ринку фінансів. Фондовий ринок охоплює як короткострокові високоліквідні операції, характерні для ринку грошей так і довгострокові домовленості, які є рухом капіталу. Фондовий ринок формується відносно обороту та випуску цінних паперів.

Фондовий ринок має властивість акумулювати грошові засоби та капітал, сприяти їхньому розподілу в залежності від потреб ринку а також підтримувати їх цільове застосування.

Ключовою функцією можна назвати стимулювання інвестиційної активності агентів. Компанії реального сектору можуть покривати власні видатки через або за допомогою інвестування на ринку цінних паперів. Як правило, видатки компенсуються за рахунок прибутків та власних резервів а також судного капіталу. Вклад в фондові інструменти впливає на

невиробничу частину прибутку.

Об'єктом відносин на фондовому ринку є емітент компанії. Це документ, який посвідчує майнове право свого власника.

Обіг цінних паперів впливає на класифікацію фондових ринків.

1. Організовані ринки надають доступ до послуг професійних учасників відносин. Усі торгові операції проводяться на фондовій біржі. Всім агентам надаються підвищені вимоги, що компенсуються наданням гарантій по дотриманню прав усіх сторін.

2. Неорганізовані ринки формуються суб'єктами, які не пройшли процедуру відбору для регульованих ринків. Як правило, цими суб'єктами є дилери, які виступають від власного боку та адмініструють власними засобами.

3. Емітенти діють на первинному ринку, продаючи там свої цінні папери за номінальною ціною.

4. Вторинний ринок відрізняється більш високою частотою торгівлі за ринковою ціною.

Таким чином, ринок фондових інструментів є частиною фінансової системи, що забезпечує стабільне функціонування національної економіки.

Фондовий ринок є динамічною системою, яка може дуже чутливо реагувати на будь які зміни зовнішніх та внутрішніх факторів. Це впливає на коливання курсу акції, фондових бірж, що змінює прибуток інвесторів та емітентів. Інвестиційна діяльність на ринку завжди споріднена з певним відсотком ризику, яка напряму залежить від ліквідності фондових інструментів.

Для забезпечення стабільності та рівня доходу власних активів використовують інвестиційний аналіз ринку фондових інструментів. Сам аналіз включає наступні етапи:

1. Вияв контексту та взаємозв'язків усіх факторів
2. Окреме дослідження факторів
3. Розрахунок та прогноз

Кожний суб'єкт приходить для власних методів інвестиційного аналізу, максимально адаптованого під поточні потреби. Але здебільшого, структура аналізу далека від досконалої. Багато фахівців зводять аналітичну роботу до оцінки доходності фінансових інструментів. При цьому великий вплив на кінцевий прибуток можуть виявляти контрольовані та неконтрольовані фактори, момент договору з цінними паперами та інше. Велика увага повинна приділятися сукупності супутніх факторів, властивість впливу на кінцеву вартість активу.

Основою будь-якої аналітичної роботи є фундаментальний аналіз, який передбачає усі параметри, які ми досліджуємо до кількісних величин, які можна використовувати в подальшому.

При цьому фундаментальний аналіз є багаторівневим, здатним описувати не тільки фактори навколо але і внутрішні динамічні зміни системи.

Джерело: складено автором на основі [3].

Список літератури:

1. Балацький О.Ф., Теліженко О.М., Соколов М.О. Управління інвестиціями: навч. посіб. — 2-е вид., перероб. і доп. — Суми: ВТД "Університетська книга", 2004. — 232 с.

2. Дзюба П.В. Шторгін К.В. Поведінкові відхилення інвестиційних рішень: на прикладі схильності до інвестування на місцевих ринках/ П.В.Дзюба,К.В.Шторгін // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2021. – Випуск 37. – С. 24–34.

3. Гриньова В.М., Коюда В.О., Лепейко Т.І., Коюда О.П. Інвестування: підручник. — К.: Знання, 2008. — 452 с.

Kravchenko Valeriia

National University of Kyiv-Mohyla Academy
Master program, 2nd year, Economics department

THE ROLE OF GOVERNMENT IN SUPPORTING INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP

Relevance of the topic. Nowadays the issue of economic growth is very acute not only in our country, but in the whole world. Ukraine's economic is characterized by the raw material export orientation and imports of high-tech products, outdated technologies and low quality of goods compared to foreign agents. At the same time, many domestic and foreign experts have already proved that the innovation is the impulse to remedy this situation and to push economic growth, the world experience has repeatedly confirmed it as well. However, it must be understood that in order for innovations to occur inside the country, its macroeconomic environment that must be favourable. From this point on, the question of the government's role and state's measures in creating such an environment arises.

Topic statement. The state should not interfere and strictly regulate economic activity, but creating the right conditions for innovation process is a governmental task. The role of the state is crucial in issues such as sources of financing, adequate legal protection, economic support, technology diffusion and others. What is more important is that the state creates and maintains the right

“innovation culture” among the population and entrepreneurs so they are aware of what innovation is, why it is so important and which benefits they can get by being engaged in innovative activities. So, let's consider in more details in what areas the government has the greatest influence on innovative entrepreneurship:

– Governmental spending on education and R&D. The education is the basic for every growth, and development of new technologies depends on the level of education of citizens. Knowledge is kind of raw material in modern world that can be transformed in a strong competitive advantage. The education and science system are the platforms where knowledges are fostered. That's why state support for education is so important.

– Technology infrastructure. Internet access and degree of Internet security, personal computer ownership, phone coverage, etc. are important factors that affect the level of business innovation. Technology and innovation have strong connection and interrelation between each other. They can reinforce each other and also slow down. Technology infrastructure can improve business processes and organizational performance, and can therefore boost productivity and drive innovation.

– Innovation infrastructure. The state is responsible for establishing such institutions and organizations that ensure the development and support of all stages of the innovation cycle. These may include technoparks, innovation-technology and engineering firms. Such structures accelerate scientific activity and help to bring its results to life.

– Relationship and cooperation with international agents. This area is closely linked to state policy, since it depends on the degree of openness of the economy. For example, foreign direct investments may push development of tech-based sectors. In addition, this applies to the process of technology diffusion, which is only possible through close links and cooperation with developed high-tech enterprises, universities, etc. If the state facilitates such cooperation through grants, special programs and so on, this process can be greatly accelerated.

– Business support through tax cuts and other incentives. Governments around the world often offer tax incentives to private companies for their R&D spending and innovation activities. The